

מאורות אל העבר

ה תשרי תרצ"ט | 30/09/1938

הקרפה שהביאה למלחמה (הסכם מינכן)

אחוזות טראומה ממוראות מלחמת העולם הראשונה, וחדורות ברצון כן ותמים לשלום, השקיפו בריטניה וצרפת על תעוזתו ההולכת וגוברת של אדולף היטלר, ששם ללעג ולקלס את כל ההתחייבויות הבינלאומיות. מדיניות "הפייסנות" שאותה הוביל נוויל צ'מברלין, ראש ממשלת בריטניה, טענה כי הליכה לקראת דרישות הנאצים תפחית מתוקפנותם ותביא שלום. בשעה שהיטלר החל לדרוש, ללא כל סיבה הנראית לעין, מצ'כסלובקיה למסור לידיהם את חבל הסודטים, סירבו הצ'כים לדרישה החצופה ודרשו מבריטניה ומצרפת לעמוד מאחורי הבטחותיהם לשמור על שלמות צ'כסלובקיה. צ'מברלין סבר אחרת. הוא נענה להזמנת היטלר להגיע לוועידה במינכן, שאליה לא הוזמנו כלל הצ'כים. בה' בתשרי תרצ"ט (30.9.1938) נחתם הסכם מינכן, שבמסגרתו נדרשו הצ'כים להיכנע לדרישות הגרמנים, ובתמורה הבטיחו הגרמנים לא ליזום מעתה שום פעילות תוקפנית. המון צוהל ואוויל בבריטניה קיבל את פניו של צ'מברלין שהכריז: "הבאתי שלום לדורות". בגרמניה נאלצו גנרלים שתכננו הפיכה שנועדה להפיל את היטלר לוותר על תוכניותיהם לנוכח הכניעה הבריטית. הגרמנים הפרו, כמובן, את כל התחייבויותיהם, ופחות משנה לאחר מכן פרצה מלחמת העולם השנייה. האם הלקח מקרפת מינכן נלמד?

ראש ממשלת בריטניה מנפנף בהסכם מינכן ומדבר על "שלום לדורות". תמונה שהפכה לסמל התבוסתנות והפייסנות. ויקיפדיה, שימוש חופשי

